

Campus obert

CUESTIONES DE ACTUALIDAD DESDE LA ÓPTICA DE EXPERTOS UNIVERSITARIOS Coordinan: Sebastià Serra i Busquets, Antoni Vives Reus i Rafel Puigserver Pou (CEDOC-UIB)

¿Hay que «saber» Historia?

Tema

La Historia forma parte del Bachillerato y algunos estudiantes la escogen en sus exámenes de Selectividad, pero ¿es «necesaria» para algo más que sacar una buena nota en la prueba de acceso?

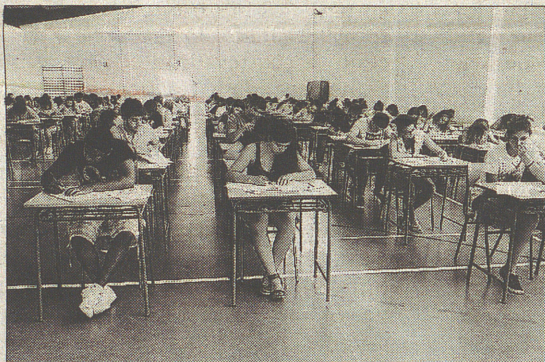

Escribe
Bartomeu Orell i Villalonga
Doctor en Historia y Máster en Comunicación (CESAG-UIB)

Pau a les PAU

Molts dels qui han fet 2n Batxiller encara es demanen per què han estudiat Història. Una qüestió de supervivència? Cal aprovar per tenir el títol o la Selectivitat, i amb la millor nota perquè entrar a Medicina no és fàcil. Enrere queden reflexions professorals sobre el futur dels pobles que no coneixen la seva història. Deia Gandhi: «la Història ens ensenya que no ensenya res», que no n'hem après gens, i així ens va.

Malgrat que l'avaluació a instituts i col·legis sigui més completa que un control memorístic per vomitar-hi dates i personatges, les PAU són el da-

rrer obstacle per arribar a uns graus on sovintegen proves que en diuen «objectives», com els tests que avaluen coneixements biosanitaris a Infermeria o Psicologia.

Esper que mai no siguin l'eina bàsica per qualificar, a Periodisme o a Economia, la comprensió de complexos processos històrics. Estudiar història, entendre-la, ha de tenir objectius més ambiciosos que superar uns tests (que encara no han arribat a Selectivitat, no doneu idees!) com si fos l'examen de conduir. És necessari per ajudar a entendre un present convuls, per exemple.

La experiencia del pasado

Tema

La repercusión de la actual crisis financiera sobre la calidad de vida de los ciudadanos ofrece similitudes con otras coyunturas críticas de antaño que propiciaron el levantamiento de parte de la población mallorquina contra la administración.

Escribe
Guillem Morro Veny
Doctor en Historia (UIB)

Deute públic i malestar social

La crisi financera té unes causes i uns responsables. Evidentment, no podem extrapolar determinades conjuntures del nostre passat històric a la situació actual, però si que hi podem trobar certs paral·lelismes.

En el cas concret de la Mallorca baixmedieval -res a veure amb «l'illa de la calma»- les tres grans commocions socials més impactants -la revolta camperola de 1391, l'alçament forà de 1450-53 i les Germanies de 1521-23- presenten dins la diversitat de causes que les motivaren un rerefons comú: una acusada corrupció en l'Administració, un elevat deute públic i una càrrega fiscal que ofegava, sobretot, a les classes populars.

Segurament, el missatge més positiu que ens han llegat els actors d'aquests episodis turbulents és la capacitat de cohesionar, per sobre dels interessos personals, les voluntats majoritàries i solidaritzar-les en la lluita per a la consecució d'uns objectius que millorassin la qualitat de vida de la col·lectivitat i erradiquessin les pràctiques fraudulentades en l'Administració. Aquest llegat conté un missatge ben vigent per als temps que ens ha tocat viure.

Recuerdos musicales

Tema

En los últimos años se han realizado y publicado diferentes estudios sobre el ocio en los años sesenta y setenta, con referencias a locales de conciertos y a los éxitos musicales

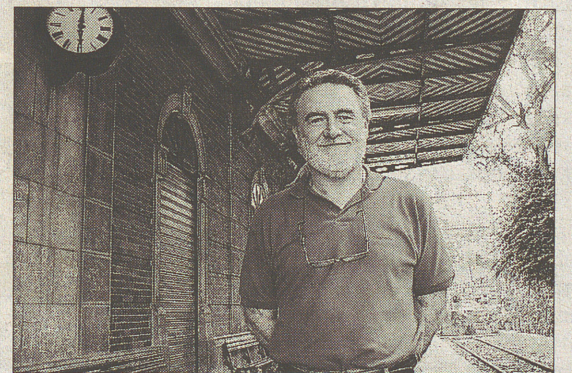
Escribe
Tomeu Canyelles Canyelles
Doctorando en Historia y Máster en Comunicación (CESAG-UIB)

La recuperació de la memòria musical

La recent publicació de «Paradise of love» (Món de Llibres, 2012), de Tomeu Matamalas, posa de relleu el creixent interès sobre la cultura musical dels anys seixanta i setanta a Mallorca. Així doncs, l'obra de l'autor manacorí passa a formar part d'una petita però valuosa bibliografia al costat de «Ayer, cuando éramos jóvenes» (Ingram, 1998) del locutor Miguel Soler, «Memòries d'un brusquer» (Clayton's Books, 2001) de Toni Morlà i l'essencial «Oci als anys seixanta: música, cançó i festa» (Edicions Cort, 2002) de Margalida Pujals.

Fins a la passada dècada, existia un clar desequilibri en matèria d'investigació, en el qual els nous estils musicals -el beat, el rock, la cançó d'autor- romanien en un discretíssim segon pla en comparació a la música clàssica o la folklòrica.

Tot i tractar-se d'una memòria en primera persona, «Paradise of love» reviu de forma excepcional nombrosos capítols de la nostra música local i, a més, ho fa cuidant d'altres aspectes sociològics que no fan més que augmentar el seu valor.

CRIDA DE DOLOR ALIÈ

Signa el manifest contra el dolor aliè a:
www.gritadedolorajeno.org
Fes-te sentir

Pastillas contra el dolor ajeno

De nou a la teva farmàcia per només 1€

902 25 25 03